

רודאשבסקי יצחק

נער מגטו וילנה שהותיר אחריו רשימות יומן. רודאשבסקי היה בן יחיד למשפחתו אשר השתקעה בוילנה בתרפ"ג (1923). אביו עבד כסדר בבית דפוס ואמו היתה תופרת לפי מקצועה. ילדותו עברה עליו בתנאים טובים יחסית, במשפחה מלוכדת ומסודרת שדאגה להשכלתו ולחינוכו. בסיוון תש"א, (יוני 1941), עם כניסתו של הצבא הגרמני לוילנה, עוד לא מלאו לו ארבע עשרה שנים. הוא היה שותף בחוגי נוער אשר עסקו באיסוף פולקלור הגטו והחשיב את ריכוז החומר התיעודי של הגטו למען העתיד. כמו כן היה "פיונר" (חבר תנועת נוער סובייטית) נאמן – ואהבתו ל"צבא האדום" יחד עם אמונתו הבלתי מעורערת בניצחוננו הקרוב על הפולש הנאצי באות לביטוי ביומנו. לא ברור מתי החל יצחק ברישום אירועי המלחמה להם היה עד. התאריך הראשון ביומנו הוא יוני 1941 (סיוון תש"א), ואילו הרשימה האחרונה ביומן נושאת את התאריך 7 באפריל 1943 (ב' ניסן תש"ג). ההערכה היא שבתחילת היומן כתב יצחק על אירועים שהתרחשו בעבר, ורק בסוף שנת תש"ב (ספטמבר 1942) החל לכתוב יומן של ממש. לאחר חיסולו של גטו וילנה בכ"ג באלול תש"ג (23 ספטמבר 1943), התחבא עם משפחתו במשך כשבועיים. בראשית חודש תשרי תש"ד, התגלה המחבוא ודייריו הובלו לפונאר שם נורו למוות. שרה וולושין, בת דודתו, היתה היחידה שהצליחה להימלט בדרך והיא זו שמצאה את היומן של יצחק והביאה לפרסומו.